

CHRONICLE

www.studentsummit.cz

20. prosince 2008

III/XIV

VLADIMÍRA DVOŘÁKOVÁ O AMERICKÝCH VOLBÁCH

UPRCHLÍCI V ČESKÉ REPUBLICE

SPOUSTA PERLIČEK

Daniela Zrucká,
generální tajemnice
Modelu OSN

Vážené delegátky a delegáti,

poněkud netradičně se dnes setkáváme tak blízko nejkrásnějším svátkům v roce – Vánoce nám totiž takřka klepou na dveře. Možná je to náhoda nebo osud, ale právě dnešní den, 20. prosinec, je Mezinárodním dnem lidské solidarity, která během vánočních svátků bývá často zmiňována.

Každý z vás určitě někdy solidární byl, v těch obvyklých denních maličkostech. Na Pražském studentském summitu se však můžete dozvědět mnoho nového o tom, jak (ne)solidární mohou být navzájem státy i národy, a možná si také vzít poučení do dalšího života. Během jednání v různých orgánech tak prosím buďte důsledně zástupci svých vlád a případnou solidaritu projevujte důsledně jen v souladu s politikou, kterou vám diktuje nejvyšší představitel vaší země. Patrně pak někdy nebudete solidární s nejhudšími státy světa nebo s vyznavači jiného náboženství, ale tento pohled pod pokličku mezinárodní politiky vám pomůže ujasnit si vlastní názor. To je také, kromě vzdělávání a poznávání nových lidí, jeden z důležitých prvků našeho projektu.

Jménem svým, ale také jménem svých kolegů ze Sekretariátu PSS, vám přeji, abyste si dnešní přípravné setkání užili stejně (nebo ještě lépe) jako ta předchozí. Také vám přeji co nejklidnější prožití svátků vánočních a v novém roce 2009, který bude, možná trochu symbolicky, Mezinárodním rokem usmíření, hodně štěstí a zdraví.

Daniela Zrucká!

„Nevěřím ve velké změny americké zahraniční politiky,” říká politoložka Vladimíra Dvořáková.

Vladimíra Dvořáková je přední českou politoložkou a amerikanistkou. Zabývá se komparativní politikou, přechody k demokracii nebo například revolucemi. Publikovala mnoho titulů, mezi nimi například knihu Spojené státy americké – společnost a politika, ve které se zabývá zejména politickým systémem USA. Od roku 1994 působí na katedře politiky Fakulty mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické.

Ve své knize Spojené státy americké – společnost a politika, která vyšla pou-

hý rok po teroristických útocích z 11. září, se snažíte analyzovat dopady teroristických útoků na americkou společnost. Jak to vnímáte dnes, s větším časovým odstupem?

Je tu spousta konspiračních teorií a spekuluje se, že o tom vláda mohla vědět. Já nejsem velký příznivec takových teorií, spíš bych částečně věřila té oficiální verzi, s tím, že mi je jasné, že žádná vláda v takovéhle otázce neříká plnou pravdu, protože říkat určité informace by znamenalo prozradit mnohé věci, které jsou tajné – ať už

Pokračování na straně 2

*Příjemné prožití vánočních svátků
a mnoho úspěchů v novém roce Vám přeje
Sekretariát PSS.*

Pokračování ze strany 1

jsou organizačního nebo technického rázu. Další důležitá věc je, že bezprostředně po 11. září dochází za prvé k posílení pravomocí prezidenta, který nyní může rozhodnout, kdo je nepřítel – a to je zvláštní poté, co Američané po vietnamské válce naopak přijímali zákon o válečných pravomocích, kde se snažili prezidenta silně limitovat. Dále došlo k přijetí tzv. PATRIOT Act (zákon, který napomáhá boji proti terorismu pomocí omezení práv občanů např. shromažďováním informací o nich, kontrolou finančních toků, odposlechů atd., pozn. red.), který umožňuje určité odposlechy, a mnoho právníků upozorňuje, že to porušuje ústavní dodatky z hlediska ochrany amerických občanů.

V té knize jste popisovala také nárůst xenofobie v americké společnosti.

Ta míra xenofobie, zejména v menších městech, po útocích rozhodně vzrostla. Objevily se útoky na příslušníky jednotlivých menšin. Myslím, že teď už to spíše odeznělo. Byla to záležitost období bezprostředně po útocích, kdy lidé cítili ohrožení, a nikdo nevěděl, jestli je to začátek čehosi nebo ojedinělá akce. Vláda se tenkrát sama snažila tomu zabránit, už jenom tím, že například Bush se setkal se zástupci muslimské komunity a navštívil mešitu (mešitu v Islámském centru ve Washingtonu, pozn. red.). Této atmosféry potom Bush využil pro vítězství v prezidentských volbách. Po dalších čtyřech letech už ale bylo jasné, že to nebude fungovat, a že podpora Američanů pro jeho zahraničně-politické aktivity klesne.

Když přejdeme k aktuální situaci ve Spojených státech, hodně se dnes diskutuje o tom, jakým způsobem budoucí prezident Barack Obama doplňuje svůj tým, ve kterém se objevují mnozí jeho političtí konkurenti. Myslíte si, že to pro něj do budoucna bude výhodou, nebo naopak zátěží?

V Americe – na rozdíl od Evropy – není výjimečné, že se vytváří tým, který má navazovat určité kontakty s určitými skupinami. Takže nebylo nikdy zátěží, pokud například demokratický prezident měl ministra financí napojeného na Wall Street, nebo pokud prezident – republikán měl ministra sociálních věcí, který dobře komunikuje s odbory nebo z odborů vyšel. Prezident, pokud někoho takto jmenuje, vysílá určité signály. Samozřejmě jsou to také otázky vnitrostraničné, byť strany tam nejsou tak silné jako u nás. Prezident musí uspokojit i jednotlivé proudy, které uvnitř dané stra-

ny jsou. Naopak si myslím, že jistá míra snahy vytvořit tým, který by navazoval komunikaci s případnými odpůrci, může umožnit Obamovi mnohem lépe některé věci prosazovat. Navíc je důležité si uvědomit, že v Americe vláda není kolektivní orgán – nefunguje to jako v Evropě, kde vláda může přehlasovat prezidenta. Záleží na prezidentovi, jestli bude poslouchat názory ministryně zahraničí nebo poradce pro národní bezpečnost. Například Condoleezza Riceová byla za Bushe první čtyři roky poradkyní pro národní bezpečnost a ministrem zahraničí byl Colin Powell. Bylo ale jasné, že větší vliv měla Condoleezza. Samotné jmenování proto ještě nemusí být úplně klíčové.

Vy jste mluvila o vztahu Condoleezy Riceové s prezidentem Georgem W. Bushem, kteří k sobě měli názorově velmi blízko, díky čemuž Riceová mohla reprezentovat Spojené státy navenek a sama se účastnit důležitých jednání. Naopak budoucí šéfdiplomatka Hillary Clintonová se s Barackem Obamou často názorově rozchází. Bude jí Obama moci poskytnout tolik prostoru, jako měla právě Condoleezza Riceová?

Možná, že jí ten prostor nedá – možná, že Hillary bude druhý Colin Powell, kdy jeho jméno bylo využito spíše pro získání

Po vítězství Obamy je pravděpodobné, že to bude na osm let, a ona už bude ve věku, kdy to bude velmi obtížné.

Já nevěřím ve velké změny americké zahraniční politiky, protože podle mého názoru jasně definované národní, strategické a geopolitické zájmy jasně určují americkou zahraniční politiku. Změna může přijít spíše v souvislosti s finanční krizí, která může světu, jak ho dnes známe, zásadně proměnit.

Jak se dopoledne zmínil Richard Graber (velvyslanec USA v ČR, pozn. red.), tak předvolební kampaň Baracka Obamy byla něco úplně nového a přinesla velkou změnu ve způsobu komunikace kandidáta s voliči, díky čemuž byly lépe zacíleny i ty společenské skupiny, které jindy příliš k volbám nechodí. Myslíte si, že tento trend bude mít vliv i na budoucí evropské kampaně?

V Americe si všichni určitě uvědomili, že bez internetu už nelze dělat kampaň. McCain měl ten problém, že když kampaň začala, tak snad posílal svůj první email v životě. Posun tu určitě bude. Vliv amerických kampaní na kampaně evropské je také známý – dopoledne jsem upozorňovala na Velkou Británii v roce 1997, kde Tony Blair udělal jednoznačně kopii Clintonovy kampaně. Některé metody kampaně mo-

podpory. Takže je možné, že Hillary nebude mít ten zásadní vliv. Uvidíme, nakolik bude schopná se prosadit. Každopádně má kontakty ještě z doby, kdy cestovala jako první dáma, a ty kontakty mohou být využitelné. Rozdíly mezi zahraničně-politickým pojetím Clintonové a Obamy bych navíc neviděla tak veliké. Spíš je to otázka lidské komunikace. Pro Hillary to (přijetí funkce šéfdiplomatky, pozn. red.) samozřejmě znamenalo konec jakýchkoliv nadějí na prezidentství, na druhou stranu se zachovala velmi obdivuhodným způsobem, protože mu dala svou plnou podporu. Kdyby zvítězil McCain, Hillary by za čtyři roky mohla mít šanci být kandidátem na prezidenta.

hou být použity v Evropě, ale je tu riziko, že se podcení kulturní rozměr. Zatímco v Americe a velké části západní Evropy jsou volby vnímány jako sportovní zápas, u nás jsou volby dodnes vnímány, jako že jde o život – o existenci státu, o existenci demokracie. Do toho vám západní trendy potom přijdou nevhodné. Představa, jak se nám tady pohybuje Mickey Mouse v nadživotní velikosti, který má na sobě napsáno „I love Topolánek“ nebo „I love Paroubek“, je hodně hezká, ale jednoduše by to nefungovalo. Využívání internetu je ale samozřejmě budoucností.

Teroristé otřáslí indickou Bombají

Několik dní strachu pod přímou palbou zažili hosté luxusních hotelů v indické metropoli Bombaj, které na konci listopadu obsadila skupina teroristů. Ve stejnou dobu další zaútočili na nádraží, nemocnici a restauraci v centru města.

Indická Bombaj je jedním z nejnavštěvovanějších míst v zemi. Její součástí je dominanta města – „brána do Indie“, která je jednou z nejvýznamnějších památek Indie a zcela jistě nejfrekventovanější památkou tohoto města. Jedná se o opravdovou metropoli s více než 13 miliony obyvatel, jsou zde mnohá finanční centra. Bombaj je také sídlem filmové společnosti Bollywood, která v množství natočených filmů výrazně konkuruje americkému Hollywoodu, podle kterého také odvozuje své jméno.

Právě na tuto lokalitu se na konci listopadu rozhodla zaútočit islamistická skupina Dekkanští mudžahedíni. Jedná se o neznámou skupinu, pravděpodobně islamistických radikálů, není ovšem vyloučeno, že tento název přijali pouze pro tuto akci. Z minulosti je známá činnost skupiny Indických mudžahedínů, kteří bojují za vymýcení hinduismu v Indii. Jejich vůdce, Abdus Subhan Kurejší, pochází právě z Bombaje. Hinduismus je přitom v zemi většinovým náboženstvím, muslimové tvoří zhruba 13 % obyvatel a soustředí se především v provincii Džammu a Kašmír na severu země. Tato provincie je dlouholetým problémem ve sporech s Pákistánem, který požaduje její přičlenění, což Indie striktně odmítá.

Útočníci udeřili současně na sedmi místech – ve čtyřech hotelích, nemocnici, na nádraží a v proslavené restauraci Café Leopold. Mezi napadenými hotely byl také hotel Tádž Mahal starý 105 let s honosnou architekturou nebo hotel Oberoi, který je zase známý množstvím významných hostů. Často se zde ubytovávají celebrity nebo státníci navštěvující město. Mezi ozbrojenci a policisty probíhaly několik hodin přestřelky. Ve dvou hotelích byla dokonce zadržována rukojmí. Celý útok byl velmi pečlivě naplánován, což dokazuje fakt, že boje mezi příslušníky Dekkánských mudžahedínů a ozbrojenými složkami země trvaly přes tři dny. Islamisté měli nastudovány plány budov, což jim umožnilo stále unikat množstvím chodeb a východů, o kterých policie neměla zdání. Po skončení přestřelky v hotelu Tádž Mahal se policii podařilo zajmout tři z útočníků, dalších devět bylo zabito. Dle výpovědi zadržovaných je jasné, že tímto

Zdroj: upload.wikimedia.org

činem se útočníci chtěli zapsat do historie, ale také měli v plánu zabít mnohem větší množství lidí. V bojích padlo také 15 příslušníků policie.

Důvodem k celé akci byl požadavek propuštění dalších příslušníků teroristické skupiny vězněných v různých věznicích po celé Indii. Je jasné, že útočníci byli velmi nízkého věku – okolo dvaceti až třiceti let, ale byli velmi dobře vybaveni zbraněmi i technikou. Dle jejich vlastních slov měli za cíl především americké a britské turisty. Po skončení těchto útoků zbyly přes tři stovky zraněných a téměř dvě stovky mrtvých lidí. Nyní se nabízí už jen otázka – proč jsou tyto útoky tak snadno proveditelné? Je to zejména jejich snadnou dostupností. Hotely a veřejná místa nejsou zpravidla téměř hlídána oproti jiným místům, jako například budov vlády či velvyslanectví, která jsou často střežena příslušníky armády.

Útok odsoudilo celé mezinárodní společenství včetně generálního tajemníka OSN Ban Ki-Moona. Po této události nabídl svou rezignaci indický ministr vnitra Shivraj Patil. Pomoc indické vlády při vyšetřování nabídla americká vyšetřovací služba FBI, se kterou se Indie poté dohodla na spolupráci.

-kp-

První setkání debatního programu PSS

proběhlo v neděli 7. 12. na Gymnáziu Nad Alejí. Zájemci nejprve zhlédli ukázkovou debatu na téma „Školní uniformy jsou prospěšné“ v podání zkušených debatérů a její nemilosrdnou analýzu v podání ještě zkušenějších rozhodčích. Vzápětí dostali účastníci možnost si zadebatovat sami, a to česky i anglicky na různé teze („Dětská práce přináší víc škody než užítku“, „Státy Rady bezpečnosti by neměly mít právo veta“ a „Národní státy nemají budoucnost“).

Příště vás čeká:

- finální „povysvětlení“ pravidel debaty formátu Karl Popper (objevíte kouzlo shrnovacích řečí a závěrů v argumentaci, dozvíte se, co znamená termín „kritérium“);
- debatní cvičení;
- zažijete pravou nezkrácenou debatu tři na tři!

Hlaste se do **12. ledna 2009** na adresu michal.pecena@amo.cz

18. ledna 2009, Gymnázium Nad Alejí, 9.30

DELEGÁTSKÉ OKÉNKO

Zuzana Fialová,
bývalá delegátka Číny

ACH, AMERIKO!

Společná část druhého workshopu se nesla v duchu amerických prezidentských voleb, světově nejsledovanějších voleb, voleb s velkým „V“. S jejich principem a mnohými dalšími věcmi nás přišli seznámit hned čtyři velmi zajímaví hosté. Jako první vystoupil Richard W. Graber, velvyslanec USA v ČR. Mluvil anglicky a velice poutavě. Zmínil se o většině problémů,

kteří v současné době trápí Ameriku nebo i celý svět. Jeho projev neztratil na poutavosti ani, když došlo na otázky studentů. Po dotazech následovaly projevy dalších tří hostů – paní Vladimíry Dvořákové, politoložky a amerikanistky z Vysoké školy ekonomické v Praze, pana Erika Besta, amerického novináře žijícího v Praze a pana Kryštofa Kozáka, amerikanisty z Fakulty sociálních věd UK. A pak? Letošní novinka a tou je panelová diskuze. Nejčastěji řešenou problematikou byl Afghánistán, radar, Gruzie a veřejné průzkumy o nevěrohodnosti americké vlády. Bohužel i tuto diskusi ukončil neúprosný čas a delegáti se rozešli do svých výborů. Můj výlet po orgánech Modelu OSN začal v Radě pro lidská prá-

va, kde probíhala prezentace prvního bodu agendy o mimosoudních popravách. Jistě zajímavé, ale musela jsem dál. Ve většině místností se ze začátku projednával Jednací řád, ale následovaly také velice zajímavé přednášky, například v Komisi pro udržitelný rozvoj. CSD a WHO se na chvíli sloučily a společně si vyposlechly přednášku o rétorice. Předtím, než se Valné shromáždění rozuteklo do místností pro regionální zasedání, proběhla zde přednáška o mezinárodním terorismu. Ani ostatní výbory nebyly výjimkou a věřím, že se žádní delegáti nenudili. Avšak když jste se podívali do velké auly, byly vidět trošku profrádlé řady. Asi část delegátů odnesli čerti!

Vojtěch Bahenský,
delegát Chorvatské republiky ve WHO

LEKCE KOMUNIKACE PRO WHO A CSD

V rámci sobotního workshopu delegáti Světové zdravotnické organizace a delegáti Komise pro udržitelný rozvoj společně vyslechli přednášku o „sociální komunikaci a rétorice“. Pro užší okruh zájemců byl nabídnut i poworkshopový seminář na stejné téma. A již na začátku článku vás můžu ujistit, že obavy, které jsem měl před začátkem, se přinejmenším nenaplnily. Už společná část byla Vladimírou Hamalovou, promovanou žurnalistkou, redaktorkou-publiscistkou Českého rozhlasu, podána velmi poutavě. Výklad sám o sobě byl působivou

ukázkou přednášené látky, protože si takřka okamžitě získal plnou pozornost celé posluchárny. Její hodinový výběr z celého oboru se mi zdál velmi dobře sestaven, a přestože mám komunikaci i jako předmět ve škole, nejsem si schopen vzpomenout na moment, při kterém bych se nudil. Posilněn pozitivní zkušeností jsem se zapojil i do semináře, který se konal po workshopu v příjemném prostředí Café Therapy. Ten se díky menšímu počtu účastníků nesl ve výrazně komornějším duchu, poskytl přítomným bližší náhled do oblastí rétoriky a fonetiky a větší prostor pro zpětnou vazbu. Během této části přednášející navázala s posluchači příjemný osobní kontakt, který vydržel po celou dobu semináře. Nakonec bych rád vyzdvihl přínos jak přednášky, tak i semináře. V obou částech byl kladen důraz na praktické, v běžném životě použitelné informace, a proto mám skutečně pocit, že jsem si odnesl něco, co jsem si další den ráno s chutí vyzkoušel.

Vladimíra Hamalová

Důležité termíny Pražského studentského summitu

4. workshop – 17. ledna 2009

5. workshop – 14. února 2009

Konference – 6. – 9. března 2009

Zelené předsednictví

Předsednictví ČR v Radě Evropské unie (obecně nazývané „předsednictvím EU“) se kvapem blíží. Priority jsou již dávno definovány a politici seznámeni s agendami, které se pod jejich vedením budou projednávat. Zabývat se všemi oblastmi nadcházejícího českého předsednictví by vydalo na delší publikaci, zaměřím se tedy pouze na jednu, zato však pravděpodobně nejpodstatnější. Jedná se o téma životního prostředí se zvláštní akcentací tzv. klimaticko-energetického balíčku. Už jen proto, že se jedná o prioritu číslo jedna Švédska, které přebírá předsednictví po ČR a jednu ze tří priorit Francie, tedy obou zemí, které s nám tvoří tzv. předsednickou trojku.

Jak se ukazuje, ve vládě ČR na téma životního prostředí panuje značná roztržitost názorů a částečný amaterismus. Do toho neexistuje konzistentní názor ani na „formu“ předsednictví, tedy zda má být ČR jako předsednická země pouze moderátorem diskuze a zajišťovatelem cateringových služeb, nebo jestli má přicházet s vlastním názorem a snažit se záležitosti přímo prosazovat. Proto je nesporné dobře, že se tématu ujal nezávislé organizace, které k němu mají co říci, a výsledky jejich práce mohou být přínosným materiálem i pro jednání na vysoké úrovni.

Jedná se o asociaci ekologických organizací Zelený kruh, která vydala tenkou brožuru shrnující priority ekologických organizací pro české předsednictví. Ještě relevantnější iniciativou je pak projekt Zelené předsednictví pořádaný Respekt institutem, který vydal stejnojmenné pracovní listy. Pojdme se podívat na jeho nejpodstatnější závěry.

V souvislosti s globálním oteplováním a potřebou jednotné agendy v dopravní a energetické oblasti začala EU před dvěma lety vytvářet společnou integrovanou energetickou a klimatickou politiku. Ta byla poprvé definována vydáním Zelené knihy v březnu 2006, která se zabývala především udržitelností, konkurenceschopností a bezpečností v energetické oblasti. Následovalo přijetí Akčního plánu pro energetiku pro roky 2007–9 v lednu 2007. Podle harmonogramu dalšího postupu v tomto plánu obsaženém by Evropská komise měla v době počátku českého předsednictví předložit Strategický energetický přezkum. Na jeho základě by české předsednictví mělo prostřednictvím Rady pro energetiku vytvořit pozici pro jarní jednání Evropské rady. Zároveň se bude jednat o základ pro formulaci druhého Akčního plánu pro roky

Zdroj: www.wsibrussels.org

2010–12. Lze tedy říci, že ČR bude mít značný vliv na formování energetické politiky EU v dalších letech. V platném Akčním plánu se EU zavazuje ke snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 o 20 % ve srovnání s rokem 1990, zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie na 20 % a zvýšení energetické efektivity o 20 %. Je ovšem nutno říci, že není doplněn o další směrnici stanovící konkrétní závazky pro jednotlivé členské státy.

Evropská komise v lednu 2008 představila soubor návrhů nové legislativy v oblasti energetiky, známý jako tzv. klimaticko-energetický balíček. Zejména Francie velmi obhajuje jeho schválení již na prosincové schůzi Rady, nicméně tento úspěch je nejistý a konečné schválení se dá očekávat spíše až v průběhu českého předsednictví. České předsednictví by tak čekala práce na následujících legislativních opatřeních:

- návrh směrnice o podpoře využívání obnovitelných zdrojů energie (OZE): *jedná se o zavedení závazných cílů pro podíl OZE na spotřebě energie v roce 2020 v jednotlivých členských státech;*
- návrh rozhodnutí o rozdělení závazků snížit emise skleníkových plynů mezi členské státy: *tzv. effort sharing – týká se sektorů, které nespádají pod systém obchodování s emisními povolenkami (doprava, zemědělství, budovy, odpady);*
- návrh novely směrnice o systému obchodování s emisními povolenkami (EU ETS): *podle Komise by se do roku 2020 měly snížit emise skleníkových plynů spadající pod tento systém o 21 % proti roku 2005; zároveň by se od roku 2013 (v energeticky náročných odvětvích od r. 2020) mělo zrušit rozdělování povolenek zdarma členským státům, místo toho by byly přidělovány na úrovni EU pomocí aukce;*
- návrh směrnice o zachycování a ukládání emisí: *měl by stanovit legislativní, bezpeč-*

nostní a ekonomické podmínky rozvoje této nové technologie.

Zároveň probíhají intenzivní jednání o zavedení jednotného vnitřního trhu pro elektřinu a plyn, který by vedl k zajištění energetické bezpečnosti EU. Už mimo klimaticko-energetický balíček stojí návrh Komise o nařízení o emisích CO₂ z aut. Ty v současnosti čítají asi 12 % celkových emisí EU a v období 1990–2004 se zvýšily o více než čtvrtinu. Problémem je stále rostoucí poptávka po vozidlech, jejich velikost a nízká obsazenost. Cílem návrhu je stanovit harmonizovaná pravidla pro omezení průměrných emisí u nově vyráběných vozů v EU na 130 g CO₂/km. Toto nařízení by mělo být schváleno během českého, nejspíše pak švédského předsednictví.

Celý projekt Zeleného předsednictví měl být završen veřejnou diskuzí, které se zúčastnil **Ondřej Boreš z Ministerstva životního prostředí (zastoupil omluveného Martina Bursíka), Václav Janoušek** z odboru koordinace Evropských politik Úřadu vlády a **Jiří Jeřábek** z Centra pro dopravu a energetiku (+ skrze předchozího videonahrávku stínový ministr životního prostředí za ČSSD Petr Petřílek). Kdo čekal kvalifikovanou a relevantní debatu, musel být nutně zklamán. Zejména z prvních dvou jmenovaných byl cítit poměrně povrchní vhléd do problematiky, zřejmý už jen z neznalosti některých podstatných faktů. Polemika se navíc často točila pouze kolem vyjasňování pojmů a formální stránky samotného předsednictví, místo, aby se týkala konkrétních témat. Reakce na smysluplné dotazy z publika byly (vyjma Jiřího Jeřábka) obvykle povrchní, nepřesvědčivé, či dokonce vůbec nebyly relevantními odpověďmi. Celkový dojem byl pak takový, že na zelené aspekty českého předsednictví v Radě EU neexistuje v tuto chvíli sjednocený a konzistentní názor. Dají se čekat zásadní rozpory v agendě, kterou bude prosazovat např. MŽP a Ministerstvo průmyslu a obchodu. Bylo by dobře, pokud by se úředníci a politici lépe zasvětili do problematiky skrze vzájemnou výměnu informací a názorů a ujasnili si, o čem by se vlastně mělo jednat. Třeba i na základě pracovních listů k Zelenému předsednictví.

Tomáš Jungwirth,
bývalý delegát USA v Modelu NATO

Model OSN

Česko, země zaslíbená?

Ve skupině 23 uprchlíků z Barmy, kteří přiletěli do Prahy 30. října, byla i řada dětí. © UNHCR/R. Arnold

Česká republika leží v samém srdci Evropy. Podobné věty uvádí každá turistická příručka ve snaze přilákat co nejvíce návštěvníků ze zahraničí. Málokdo si tuto informaci spojí s tím, že se tu zároveň nachází jakási křižovatka (nejen) evropských národů. To si uvědomíme třeba při otevření běžné středoškolské učebnice literatury. Zjistíme, že řada českých děl byla psána nejen česky, ale také latinsky, německy či hebrejsky – během staletí se zde vytvořilo multikulturní, byť konfliktní, společenství. To v důsledku tragických událostí 20. století zaniklo a dnes je český národ homogenním celkem. Můžeme polemizovat o tom, zda ono „etnické očištění“ přispívá současným xenofobním náladám, když začneme hovořit o uprchlících, migrantech, asimilaci a integraci. Tyto reakce jsou o to víc paradoxní, protože to byli lidé z českých zemí, kteří po staletí utkali z vlasti a hledali útočiště v zahraničí. Znáte přece osudy Jana Ámose Komenského (1628), Karla Havlíčka Borovského (1851), Jiřího Voskovce a Jana Wericha (1939) či Josefa Škvoreckého (1969).

A jak je to tedy s českou azylovou politikou? Tato problematika nebyla až do r. 1989 na pořadu dne, neboť komunistická země se jen stěží mohla stát snem uprchlíka. Z tohoto důvodu byly klíčové mezinárodní smlouvy definující postavení uprchlíků přijaty Federálním shromážděním České a Slovenské Federativní Republiky až v letech 1991–92. Jde především o Úmluvu o právním postavení uprchlíků

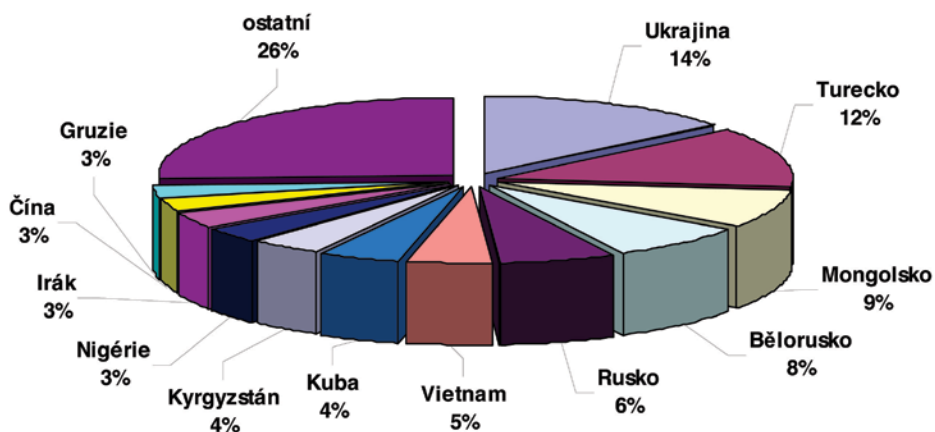
(1951) a dodatečný Newyorský protokol (1967), které obsahují seznam práv a povinností uprchlíků a závazky států, jež ke smlouvám přistoupily. Uprchlík je v nich definován jako „osoba, která se nachází mimo svou vlast a má oprávněné obavy před pronásledováním z důvodů rasových, náboženských nebo národnostních nebo z důvodů příslušnosti k určitým společenským vrstvám nebo i zastávání určitých politických názorů, je neschopna přijmout, nebo odmítá vzhledem ke shora uvedeným obavám, ochranu své vlasti.“¹

Otázka azylu a uprchlictví spadá do kompetence Ministerstva vnitra České republiky. To v roce 1996 zřídilo Správu uprchlických zařízení (SUZ), rozpočtovou organizaci vzniklou rozdělením tehdejšího odboru pro uprchlíky. Zabezpečuje služ-

Stráž pod Ralskem), kde žadatelé pobývají po dobu trvání řízení o udělení mezinárodní ochrany; a integrační azylová střediska (Zastávka, Předlice, Jaroměř, Havířov, Stráž pod Ralskem) pro úspěšné žadatele o azyl, u nichž je doba pobytu omezena na 18 měsíců.

Za loňský rok bylo v ČR evidováno 1878 žádostí o udělení mezinárodní ochrany z 67 zemí světa.² Více než polovina žádostí byla podána v Praze-Ruzyni, přičemž nejpočetnější skupinu představovali státní příslušníci Ukrajiny, Turecka, Mongolska, Běloruska a Ruska (viz graf)³. To je o více než 40 % méně oproti r. 2006, což ukazuje na klesající tendenci, která se začala projevat již v r. 2004. Současně se také snižuje počet osob, jimž byl azyl přidělen. Nejčastěji uspěli žadatelé z Běloruska a Ruska.

Graf : Příchody do azylových zařízení v roce 2007 podle státní příslušnosti v procentech

Zdroj: <http://www.mvcr.cz/clanek/sprava-uprchlickych-zarizeni.asp>

by spojené s pobytem žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, což v praxi znamená zajištění provozu azylových zařízení. Rozlišujeme tři typy středisek: přijímací střediska (Vyšší Lhoty, Praha-Ruzyně, Velké Přílepy) určená pro prvotní ubytování žadatelů o azyl; pobytová střediska (Zastávka, Havířov, Kostelec nad Orlicí,

V 191 případech byla osobám udělena tzv. doplňková ochrana, což je nově ustanovená forma mezinárodní ochrany, kdy žadatel sice nesplňuje podmínky pro udělení azylu, nicméně návrat do vlasti by ho mohl ohrozit na životě.

Pokračování na straně 7

Pokračování ze strany 6

K dosažení trvalého řešení nespokojivé uprchlické situace se i v ČR někdy používá tzv. institut přesídlování. K tomuto nástroji se přistupuje ve chvíli, kdy se uprchlík nemůže vrátit do své země, ale v hostitelské zemi nespĺňuje podmínky pro získání azylu¹, proto jsou přesídleni do jiné země,

kteřá je připravena je přijmout a integrovat. K tomuto procesu došlo například na konci října, kdy do ČR přiletěla skupina 23 barských uprchlíků z Malajsie². „Tento pilotní přesídlovací program je součástí české zahraniční politiky, kteřá usiluje o to poskytovat humanitární pomoc tam, kde taková pomoc může opravdu něco změnit,“ řiká Kateřina Stehlíková z Minister-

stva vnitra. Pět barských rodin z letiště odjelo do azylového střediska ve Stráži nad Ralskem, kde je pro ně připraven integrační program. „Doufám, že se v České republice budu moci naučit i novým dovednostem, kteřé jednou využiju ve prospěch své rodině Barmy,“ řekla bezprostředně po přiletu do Prahy paní Sui Zi.

-sn-

¹ Úmluva o právním postavení uprchlíků. <<http://www.unhcr.cz/dokumenty/umluva-postaveni-uprchliku.pdf>>

² Úřad Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky. <<http://www.unhcr.cz/uprchlicicr/?cid=82>>

³ Výroční zpráva Správy uprchlických zařízení za rok 2007. <<http://www.mvcr.cz/clanek/sprava-uprchlickych-zarizeni.aspx>>

⁴ Zatímco postavení uprchlíka je definováno v mezinárodním právu, podmínky pro získání statusu azylanta si určuje každý stát sám.

⁵ Úřad Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky. <<http://www.unhcr.cz/news/?cid=476>>

RADA BEZPEČNOSTI (SC)

- **Přednáška na téma mezinárodní právo v kontextu Rady bezpečnosti;**
- **následná diskuze k tématu;**
- **jednání delegátů;**
- **organizační záležitosti.**

Druhý workshop v Radě bezpečnosti probíhal již v novém formátu, který oproti minulým ročníkům dává větší prostor pro vlastní iniciativu velvyslanců. Na úvod jsme vyslechli velmi zajímavou prezentaci místopředsdkyně Rady Veroniky Bartíkové na téma sankcí. Následovala přednáška analytika Asociace pro mezinárodní otázky Filipa Moravce na téma izraelsko-palestinského konfliktu, během níž se velvyslanci dozvěděli nejen spoustu informací o historii a politických souvislostech tohoto dlouho-

letého problému, ale měli možnost shlédnout i komentovanou prezentaci fotografií Filipa Moravce z jeho návštěv v oblasti. Následovala poměrně živá diskuze.

Ve druhé části proběhlo seznámení velvyslanců s novým Jednacím řádem Rady a hned vzápětí měli Jejich excelence možnost vyzkoušet si jej v praxi. Jednání však probíhalo již od prvního workshopu formou diskuze na internetu, kde se velvyslanci museli shodnout na bodu agendy, o kterém budou jednat. Navržený bod Súdán/Dárfúr prošel po krátké debatě nejtěsnější možnou většinou a následně započala velmi živá rozprava nad situací v regionu.

Americký velvyslanec opakovaně označoval konflikt za genocidu a vyzýval ostatní delegáty k souhlasnému stanovisku. Na-

konec jej přímo podpořil zástupce Libye a představitelé ostatních západních zemí za volby mírnějších slov rovněž situaci odsoudili. V opozici naopak zůstalo silné duo Číny a Ruské federace. Všichni delegáti, kteří se zapojili do diskuze, předvedli velmi vysokou míru znalostí problematiky a předsednictvo bylo příjemně překvapeno vysokou kvalitou jednání.

Stěžejním tématem dnešního workshopového programu v Radě bude otázka mezinárodního práva v kontextu Rady bezpečnosti. Budeme se zabývat mezinárodním právem obecně, dále statuty mezinárodních tribunálů a otázkou genocidy. Ve druhé části navážeme na jednání ze druhého workshopu.

VALNÉ SHROMÁŽDĚNÍ (GA)

- **Plenární zasedání – přednáška o hospodářských dopadech donucovacích opatření – embarg a sankcí;**
- **plenární zasedání – aktuality z OSN;**
- **regiony – použití embarg a sankcí v jednotlivých regionech a jejich dopady na státy;**
- **regiony – diskuze nad bodem agendy a stanovisky delegátů, příprava pozic pro jednání na konferenci.**

Druhé přípravné setkání začalo ve Valném shromáždění plenárním zasedáním, kdy všichni delegáti měli možnost vyslechnout přednášku Cyrila Bumbálka k problema-

tice mezinárodního terorismu, zaměřenou na oblast Indie, Pákistánu a Afghánistánu a islámu jako náboženství, které je v posledních letech vnímáno v souvislosti s terorismem asi nejvíce. V přednášce došlo např. k vysvětlení vztahů mezi Pákistánem a Indií, připomněli jsme si situaci v 80. letech minulého století v Afghánistánu a došlo i na Saúdskou Arábii a malé státy Perského zálivu a jejich vztah k radikálnímu islámu. Nemohli jsme se samozřejmě nedotknout i nedávných útoků v indické Bombaji.

Po přednášce hosta měli delegáti možnost klást dotazy k Jednacím řádu a vzhledem k tomu, že dotazů bylo méně, než jsme předpokládali, věříme, že delegáti

jsou s ním srozuměni a jednání na zbývajících workshopch, i na konferenci, budou efektivní.

Regionální setkání se nesla v duchu seznámení delegátů a států v rámci regionu, které budou sloužit jednotlivým státům v nich k ujasnění jejich pozice, seznámení se stanovisky a uzavírání dohod pro jednání na konferenci. Protože bylo nutné věnovat se těmto úvodním aktivitám, nezbylo mnoho času na samotnou diskusi, nicméně dnes, při seznámení s bodem agendy hospodářské dopady donucovacích opatření – embarg a sankcí, i při dalších workshopch bude problém časové tísně, jak věříme, eliminován.

RADA PRO LIDSKÁ PRÁVA (HRC)

- Pokračování jednání z minulého workshupu – mimosoudní popravky;
- film: „Barma: utajená válka“ s odborným výkladem hosta, diskuze;
- prezentace na téma uprchlíci;
- vánoční lidsko-právní překvapení.

Druhé přípravné setkání HRC proběhlo v pracovním tempu a vysokém nasazení jak předsednictva, tak delegátů. Na začátku jsme si shrnuli Zprávy o stavu lidských práv, které delegáti zpracovali mezi workshopy. Na to, že je většina z nich nováčků, musíme konstatovat, že se velmi povedly. Poté následovaly prezentace na téma mi-

mosoudních poprav a mezinárodního práva v kontextu lidských práv.

Posléze si delegáti měli možnost opět vyzkoušet zastupování svého státu, tento-

krát v diskuzi o mimosoudních popravách. Krom klasicky silných vlivů Číny, USA a Velké Británie se velmi aktivně projevovalo zejména Nizozemsko, JAR a mnoho dalších. Důležitou součástí naší Rady jsou také vysokoškoláci na pozicích NGOs, kteří diskuzi směřovali odborným směrem a značně ji obohatili.

Po krátké prezentaci o situaci v Barmě následoval po náročném dni zasloužený konec. Všichni naši „HRCovníci“ si zaslouží velkou pochvalu, a musíme jen doufat, že neusnou na vavřínech a budou dále pracovat se stejným odhodláním a chutí jako doposud.

HOSPODÁŘSKÁ A SOCIÁLNÍ RADA (ECOSOC)

- Aktuality;
- současná finanční krize;
- přednáška o bodu agendy situace žen a dívek v muslimských zemích;
- diskuze k bodu agendy.

Druhé přípravné setkání na půdě Hospodářské a sociální rady jsme zahájili přednáškou na téma Jednací řád. Byť teorie delegáty trochu vyděsila, praxe už byla mnohem snesitelnější. Následovaly prezentace aktualit z několika členských států. Delegáti sami shledali představování současného dění přínosným, protože je-

dině tak mohou mít komplexnější přehled o tom, co se děje v dalších státech. Dalším bodem programu bylo „okénko současné

finanční krize“. Na toto téma se strhla bouřlivá diskuze a delegáti dostanou možnost se k této problematice vyjádřit opět na dalším workshopu. Poté přišel na řadu druhý bod navrhované agendy – boj proti mezinárodnímu organizovanému zločinu a přednáška o něm. Šanci prodiskutovat toto téma v užším kruhu dostali delegáti v rámci jednotlivých regionálních komisí. Posledním a nejobsáhlejším bodem programu byla diskuze na téma bodu agendy, která byla první diskuzí pléna podle pravidel Jednacího řádu.

KOMISE PRO UDRŽITELNÝ ROZVOJ (CSD)

- Přednáška Miroslava Havránka z Centra pro otázky životního prostředí;
- prezentace stanovisek a diskuze k tématu klimatické změny;
- dovednosti delegáta, rezoluce a deklarece;
- Jednací řád.

Odpolední setkání bylo zahájeno přednáškou Vladimíry Hamalové z Metropolitní univerzity v Praze k tématu komunikace – rétorika. Zúčastnili se jí vedle delegátů CSD i kolegové z WHO. Další program byl již zaměřen na první téma navrhované

agendy, kterým jsou vodní zdroje. Krátkou prezentaci na toto téma připravil Jakub Landovský z Fakulty sociálních věd UK. Na delegátky a delegátky po této části

čekaly dvě hry na osvěžení. První z nich byla připravena na téma chudoba, druhá na globalizaci. Poté jsme se krátce věnovali Jednacímu řádu. Posledním avšak zásadním bodem programu byl rozvoj dovedností delegátů v podobě přípravy a prezentace jejich stanovisek k výše zmíněnému bodu agendy.

Na přednášku o komunikaci – rétorice po skončení klasického odpoledního programu na VŠE navázal v salonku nedalekého Café Therapy pod vedením paní Hamalové speciální seminář pro menší počet účastníků, který byl více zaměřen na oblast rétoriky.

SVĚTOVÁ ZDRAVOTNICKÁ ORGANIZACE (WHO)

- **Projevy delegátů;**
- **přednáška k bodu agendy aditiva;**
- **diskuze k tématu;**
- **úvod do problematiky uprchlíků.**

První hodina odpoledního programu WHO byla spojena s CSD a vyhrazena přednášce úvod do rétoriky od paní Vladimíry Hamalové. Téma jsme rozhodně nevyčerpali, ale trůfáme si tvrdit, že delegáty oslovila nejen pro zajímavý obsah, ale též pro nakažlivé zapálení pro věc lektorky.

Po pauze se orgány opět rozdělily a delegáty se během krátké přednášky seznámili více s problematikou bodu agendy aditiva.

V zápětí přišly na řadu zprávy o stanovisku. Delegáty se dozvěděli, co se jim při vypracování dařilo a co méně, na co je třeba se více soustředit a jak psát Zprávy o stano-

visku tak, aby vypadaly jako od skutečného diplomata. Ti co nám přednesli stanoviska nejpěknější, byli v závěru odměněni drobnou pozorností.

Následovalo jednání o tématu, delegáty již jen nediskutovali, ale snažili se také držovat Jednací řád.

Nakonec přišel úvod do problematiky druhého bodu agendy od našeho odborného poradce, Pavla Tesnera. Dnes se můžete těšit na pokračování.

Po workshopu společně s CSD proběhlo neformální posezení v Café Therapy spojené s komornějším pokračováním přednášky od paní Hamalové.

SVĚTOVÁ OBCHODNÍ ORGANIZACE (WTO)

- **Stanoviska delegátů k liberalizaci zemědělství;**
- **host workshopu;**
- **diskuze o liberalizaci zemědělství;**
- **vánoční překvapení.**

Program Světové obchodní organizace byl na druhém workshopu velmi nabitý. Jednání začalo shrnutím a ohodnocením stanovisek jednotlivých členských států k problematice Doha Development Agenda (DDA). Zejména je potřeba vyzdvihnout kvalitu a počet došlých stanovisek. Za nejlepší lze považovat stanovisko Indonésie,

kteří bylo velmi zdařilé. Po tomto krátkém úvodu byla delegátům přednesena prezentace, objasňující nejdůležitější termíny

Jednacího řádu. Po přestávce následovala přednáška analytika Asociace pro mezinárodní otázky Jana Waltera. Vystoupení se týkalo posledního vývoje v jednáních o DDA po summitu G20 ve Washingtonu. Přednáška byla velmi zajímavá a řada delegátů se do ní aktivně zapojila, ať již dotazy nebo odpověďmi na otázky přednášejícího. Poté započala samotná debata k tématu DDA. Mezi neaktivnější vystupující patřili zejména ministři Brazílie, Číny a Kongo. Diskuzi pomohlo zejména kuloární jednání, po němž se do hledání společného konsenzu zapojila většina přítomných ministrů.

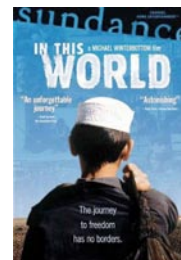
LIDSKO-PRÁVNÍ BIOGRAF UVÁDÍ:

V tomto světě (In This World)

Vítězný snímek mezinárodního filmového festivalu v Berlíně v roce 2003, snad nejlepší snímek talentovaného britského režiséra Michaela Winterbottoma, autora filmu *The Road to Guantanamo*.

Snímek *In this World* je fascinujícím vyprávěním několikaměsíční cesty dvou Afghánců z uprchlického tábora v severním Pákistánu přes Írán, Turecko, Itálii až do vysněného Londýna. Oba protagonisté nejsou profesionální herci, ale právě kamarádi Džamal a Enayat, kteří dokázali strastiplnou cestu uskutečnit a souhlasili, že si ji pro britského filmaře na kameru znovu „zopakují“.

Hlaste se do **12. ledna 2009** na adresu jiri.bejcek@amo.cz

18. ledna 2009, Gymnázium Nad Alejí, 14.00

Model NATO

What happened at the second workshop

The second Model NATO session began with a lecture given by Col. Petr Tichý, who spent last three years at the Allied Command Transformation (ACT) headquarters in Norfolk, Virginia. He provided to all of us a very useful insight into the structure of NATO's command and problems with its transformation. Mr. Tichý has served in the military for twenty years; therefore he brought practical examples of obstacles that can occur when you try to achieve a smooth cooperation among armies from many different countries.

Afterwards, the delegates watched a couple of videos strips about current NATO operations and missions. Then they split

into three working groups and discussed opinions of their governments on various operations (ISAF, Active Endeavour and many more) – their importance and dire-

ctions in which they should be heading in the future.

Members of the secretariat brought a great sacrifice to the altar of education, since they were willing to make complete fools of themselves in an educative sketch, which focused on the North Atlantic Council's rules of procedure.

Having learned the basics of the rules, the ambassadors could easily move towards official negotiations – an NAC session. They discussed the same topic as in the working groups beforehand – NATO's operations and missions – what should be their main aim, what we shall set as our priorities etc.

Christmas time and the Prague Student Summit... Is there any way they can feel the same? We bet there is!

Just imagine yourself before Christmas. After a terribly long year something is hanging in the air. Everybody can feel it in a very own distinct way. Let's just create parallel between Christmas and the PSS. It might sound silly, but your excitement before this March event might have the same dimension as the end of December.

While Christmas concludes calendar year, the PSS concludes three Student Models, in which students struggle for agreements and concessions in verbal battles, which somehow have affiliated them to a certain state and have personalized them with its problems.

When buying presents for close family, some people prefer to avoid hectic Christmas shopping season and buy gifts long time before the holidays of calm and peace. Anyway the vast majority does so just couple of days ahead. When it comes to preparing for the final summit, scenario is incredibly close to the one just mentioned. Just a small part of participants step out

of the circle in advance, while the others leave their 'country duties' until the last minute.

Getting ready for the Summit can be also viewed by many organizers as a "great cleaning." Everybody is thrilled when it comes to vacuuming your house, cleaning windows, getting rid of a dust and replacing curtains. A very similar excitement might occur when i. e. catering fails, special guest does not arrive or audio/video technology gives up serving well. Fortunately every problem can be solved when you have a group of people to rely on.

When everything is ready, family enjoys peaceful dinner which consists of a carp and potato salad. Similar analogy emerges during inauguration of the summit which is followed by delicious lunch. But let us just express a quick remark. Although everything looks just fine, be prepared for unexpected troubles such as swallowing a carp bone...

When everybody finishes his meal, we can proceed to a Christmas tree and wait for our presents with bated breath. You will experience something similar during summit negotiations. Waiting for a present from your opponent disguised as a form of a consensus for which you were struggling hard on every workshop. You suddenly go through a heroic feeling that all your efforts did not end in smoke.

Soon you hit the sack recapitulating your summit performance together with 'gifts' you earned. Will you sleep well or suffering insomnia? Well, it's up to you!

Interview with Kateřina Pleskotová

Many of our delegates are rookies, some of them have already participated in Model UN or they are well-known from last year. However, there is one delegate who has been involved in Model NATO since its first year – Katka Pleskotová.

Katka, do you remember your first steps into the world of Model NATO? What were your feelings?

I will never ever forget it. The nescience made me nervous – none of us knew what it was going to be about. In addition, I was the youngest member. This never helps your self-confidence. Soon we all realized that it was big fun and after the first few minutes we all calmed down.

Three years, that is quite a long period of your life, did Model NATO change you somehow?

Sure, it changed me and it is still changing me in a good way. Mainly, it gave me knowledge about how the world works and that was a big psychological experience. I met a large number of people not only from the Czech Republic and I believe it is improving my social skills.

You have already experienced being the Ambassador of Turkey, Latvia and Poland, can you find any similarities among these countries and which of them is the closest to you?

Fortunately, none of them is pro-Russian. I am really enjoying being oriented to the western countries. Turkey and Poland gave me the chance to have a big army and as a Latvian ambassador I had the opportunity to try my diplomatic abilities. Turkey was very close to me because it was my first state and I was really doing my job hard and emotionally. Nevertheless, my best country was Poland, because it is very important in NATO issues and it is an ally of the US and UK so I do not have any problems identifying myself with Polish statements.

What does the Model mean to you? What makes you participate again?

I am in love with Model NATO. I just cannot imagine that I am not one of the

ambassadors in formal dress and in high heels playing this lovely game. Moreover, I want to save the world in the future and this project is teaching me how to do it.

What was the strongest moment of the two years?

I enjoyed the Brussels trip, however the strongest moment for me was this year – at the first workshop. When I opened the doors I saw the former delegates as chief coordinators. I was almost in tears because it showed the circulation of life in a wonderful way.

Besides Model NATO, what other projects are you attending or planning to attend?

I am a member of Student Council of Prague 7, which is an official organization for students who live or study in Prague 7 and which is making the district better. Also, I want to compete in SOČ with my work concerning the ABM Base in the Czech Republic.

Christmas is coming up very soon, what NATO related present would you like to find under the Christmas tree I hope I will get rid off NATO at least for Christmas! No, that is not true. However only little Jesus knows what he will make for me.

Thank you very much for the interview!

NATO in 2009

Next year NATO will celebrate an important anniversary of 60 years from its foundation. The organization was founded on 4 April 1949, when the founding member countries signed the North Atlantic Treaty. There were originally 12 members of NATO – Belgium, Canada, Denmark, France, Iceland, Italy, Luxembourg, Netherlands, Norway, Portugal, United Kingdom, and USA. Since then NATO membership has grown to present 26 countries.

The jubilee 2009 Summit will take place in Kehl, Germany and Strasbourg, France, and will be the third concluding part of the three-Summit-strategy that started in Riga in 2006. This strategy's major goal was to accelerate NATO's transformation:

”With stronger operational capabilities, and new political relationships with other nations and institutions, the Alliance will be a much more effective security provider in an increasingly globalized and more dangerous world,“ said Jaap de Hoop Sheffer, NATO's Secretary General. The plan also possibly includes revisiting NATO's conceptual foundations, and the start of work on a new Strategic Concept.

Moreover, the Alliance believes that Albania and Croatia will be able to join NATO during the course of the 2009 Summit. However, the process of parliamentary ratification in the two countries may delay the whole process. Ukraine is another country that has been talked about as potential can-

didate for the NATO Membership Action Plan (MAP). If the Ukrainian political leaders express interest in joining the Alliance, NATO will be ready to accept Ukraine to the MAP. Nevertheless, according to the American Ambassador to Ukraine William Taylor, political instability in the country poses a significant obstacle to this plan.

The last issue worth pointing out is that after long 42 years, France will rejoin the NATO military structures. French President Nicolas Sarkozy announced it at the Bucharest Summit. This action is seen as a gesture that France places importance on strengthening its Trans-Atlantic relations.

Second workshop in pictures

*Merry Christmas and a peaceful New Year to our beloved peacemakers!
Your Model NATO Team*

Perličky

- Diskuze o založení skupiny na Facebooku
Michal T.: „USA vysvětlí Kostarice, co je to Facebook.“
Šimon Ehrlich (USA): „Facebook je sociální služba.“
- Při neformální diskuzi o rusko-gruzínském konfliktu
Petr Vystropov (RF): „Rusko má své zájmy, a je na všech státech, aby je respektovaly.“
- „Tak já založím Ameriku.“
(delegátka Venezuely ve WHO)
- „No a když budete hodný, tak vám ty rozvinuté státy dají kousnout...“
(Jana Fabiánová, předsedkyně ECOSOC)
- „Pakliže by královna žila pod hranicí chudoby, je nám to putna...“
(delegát Beninu v ECOSOC reaguje na vystoupení delegáta Velké Británie v ECOSOC)
- „Když jste tu demokracii chtěli, tak ji tady máte!“
(delegát Beninu v ECOSOC)
- „Všechny země třetího světa.“
(delegát Beninu v ECOSOC)
- „Nesmyslné vyjadřování civilistů...“
(stanovisko delegáta Indonésie v SC k situaci v Súdánu/Dárfúru)
- „Bylo dosaženo virtuální dohody s virtuálním zástupcem opozice.“
(komentář velvyslance RF v SC k Dárfúrské mírové smlouvě)
- „Súdánská letadla stále bombardují Súdán.“
(velvyslanec RF v SC k situaci v Súdánu/Dárfúru)
- „Súdánská osvobozenecká armáda Za spásu Súdánu...“
(velvyslanec USA v SC se vyjadřuje k bojům mezi regulérní súdánskou armádou a povstalci)
- Citace textu v ruštině velvyslancem Ruské federace při debatě o situaci v Súdánu/Dárfúru vyvolala nesouhlas ostatních zástupců v Radě a vznesení technických námitek:
„Vaše excelence, jednacím jazykem Rady je Česká republika... Chcete pomoci s překladem?“
(René Cienčila, místopředseda SC, upozorňující velvyslance Ruské federace, že nemůže na půdě SC mluvit ruský)
„Ne, já tomu stejně nerozumím...“
(odpověď velvyslance RF)
- „Tak to příště necitujte.“
(reakce předsednictva)
- „Přinesla jsem vám humanitární pomoc...“
(generální tajemnice Daniela Zrucová, rozdávajíc bombóny při návštěvě regionu GA Afrika)

KB ESEJISTICKÁ SOUTĚŽ KOMERČNÍ BANKY

Napište esej v rozsahu jedné až dvou stran A4 na téma finanční krize, pošlete jej do **10. ledna 2009** na summit@amo.cz a vyhraďte jednu z hodnotných cen věnovaných Komerční bankou.

Fotogalerie

Top partneři

Generální partner
Modelu OSN

Hlavní partner
Modelu OSN

Model NATO is co-sponsored by the North
Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner
Modelu EU

Univerzitní partner

Partner zahájení

Partner jednání

Dodavatelé služeb

Mediální partneři

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

Asociace pro mezinárodní otázky využívá zpravodajství z databází ČTK, jejichž obsah je chráněn autorským zákonem. Přepis, šíření či další zpřístupňování tohoto obsahu či jeho části veřejnosti, a to jakýmkoliv způsobem, je bez předchozího souhlasu ČTK výslovně zakázáno.

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktorka: Michaela Baginová, tel.: 721 711 293; zástupkyně šéfredaktorky: Tereza Jermanová, tel.: 775 281 971; e-mail: chronicle@amo.cz; anglická sekce: Jan Libíček, Tomáš Maule; odborná spolupráce: Lucie Bednářová (lb), Hana Bojďová, Martina Braunová, Zuzana Fialová, Tereza Jermanová (tj), Tomáš Jungwirth, Luděk Mohr, Kateřina Palová (kp), Michal Pečeňa, Daniela Zrucká; technická spolupráce: Michaela Petrová; fotografie: Vojtěch Bojda, Hana Bojďová, Zuzana Fialová, Petr Gottfried.